

taxatur fm dignitatē eius in quē
 fit offēnsio. Cum g̃ maiestas dei
 sit infinita: ille qui eū offēdit di
 gnus ē pena infinita. Nō at̃ possit eē
 infinita q̃ntum ad intencōem. q̃a
 nōlla pura creatura capax ē q̃nti
 tatis infinite. a idē d̃z esse infini
 ta q̃ntū ad duracōem. Sc̃d̃ p̃pter
 eternitatē pabuli. In p̃tō quidē
 sunt. v. s. c̃s̃esus. delc̃atio. macula.
 voluntas praua. a obligatio ad
 penā eternā. Duo at̃ prima. s. c̃s̃e
 sus a delc̃atio aliq̃n transeunt in
 momento. alia at̃ tria post mor
 tem remanēt. quoz̃ duo. s. macu
 la a voluntas p̃ua sunt pabuluz
 ignis infernalis. Non enim p̃t de
 leri nisi per gr̃am. P̃ mortē autēz
 hō nō est susceptibilis gr̃e. Sic g̃
 ignis m̃alis esset eternus si ligna
 eēt eterna: sic ignis infernalis ē
 eternus q̃ e⁹ pabulū. s. macula a
 voluntas sūt eterna. a iō remanz
 terciū. s. reatus. Tercio p̃pter efñi
 tatē mali p̃positi. Voluntas. n. pec
 candi in eis nō habuit finē g̃ nec
 pena hēbit finē. Gr̃e. in om̃. Añt
 quidā q̃ sine fine nō d̃z culpa pu
 niri cū fine. Quib⁹ citius r̃ndemus
 q̃ recte dicerent si iudex etern⁹ nō
 cōrda hōim sed facta pensaret. In
 iqui. n. idē cū fine delinquunt. q̃
 cū fine vixerūt. voluerunt quidē si
 ne fine vinē: vt potuissent sine fi
 ne in inq̃tatib⁹ permanere. Ad iu
 dicis g̃ iusticiā p̃tinet vt nunq̃m
 careat supplicio: quoz̃ mens in vi
 ta hac nunq̃ voluit carere p̃tō:

vt nō deē in quo termin⁹ dilatio
 nis. qui q̃ diuixit noluit h̃ie ter
 minū criminis. Q̃to p̃pter imita
 cōem fori. Vide⁹. n. q̃ vnū a idē
 furtū in diuersis fois diuersimo
 de punit. Nā alicubi p̃ eodē furto
 quis mutilat. alicubi suspendit.
 Deus at̃ h̃z duplex foꝝ. vnum in
 p̃nti q̃d est m̃evbi culpā punitur
 pena t̃nitoria. aliud i futuro q̃d
 iusticie ē vbi culpe punitur pena e
 terna. Vnde St Criso. q̃ quantuz
 distat deus ab h̃oie: tm̃ distat dei
 iudiciū extremū a iudicio h̃ois.
 Nō recipit tunc nā iudicis miam
 sic nec nunc tpe m̃ie iudicium

Domini c̃. xliij.

Sermo primus

Herentes pharisei c̃s̃ili
 um imerūt vt capent
 ihm aē. Ma. xliij. Eo tē
 pore quo cesar August⁹
 vniuersū orbem describi fecit a cē
 sum capitalez ab oibus solui ius
 sit Lu. ij. Judea q̃ tributaia facta
 est. Magnum t̃n scisma eāt in po
 pulo sup hoc quibusdam dicenti
 b⁹ q̃ pro securitate a quiete habe
 da. q̃ romani pro omnibus mili
 tabāt: dērent solui tributa. Pha
 riseis e contratio asserentibus q̃
 populus dei qui decimas a p̃mici
 as a alia in lege p̃cepta deo sol
 uebat non tenebatur h̃oi terrēo
 tributa p̃soluere. In tantū autē

valuit persuasio phariseorum et bu-
tur romanis est negatum. propter quod
impero: titum et vespasianum in iude-
am misit et eam puerterunt. Quibus
autem phariseorum malicia sepe fuit
a christo confusa: non tamen refrenata. quia
afflicta malicia aliquando ratione verita-
tis confunditur: sed non emendatur.
et dicitur sanctus Crisostomus. exemplo a que
ignis. dicitur. Quem admodum si quis vel-
let claudere aque meatum curretis:
aliquando sibi semitam capit. sic ma-
lignitas isto et per vna parte confusa
hunde sibi aditum inuenit. Et sic ig-
nis quanto magis ligna suscipit ma-
ior excrescit. sic animus malus quan-
to magis veritatem audieit: eo am-
plius in malitiam excitatur. Vole-
ntes pharisei in ihm capere in sermone.
non venerunt personaliter: sed miserunt
discipulos suos duplici de causa. ut
dicit Crisostomus. Mittunt inquit discipulos
quasi adhuc incognitos sicut a christo qui
si incogniti facile eum deciperent. et
subdit Crisostomus. Discipuli illi magis
erant etate minores: malicia autem
pares. Nam pulchri serpentum statura
breuius. veneno autem equales.
Et catuli leonum et si venationem non
possunt tenere: iam tamen in sanguine
gaudent et morsibus ledunt. Miserunt
etiam cum suis discipulis ipsos herod-
ianos: milites herodis a scoloni-
te qui adhuc supstus erat. cuius
milites tunc in iherosolimam ad diem festum
venerunt. Vel secundum Iheronimum pharisei
illos in decem dierum herodianos
vocabant qui tributa romanis sol-

uebant. ideo dicitur. herodianos miserunt
ut per illos caperent: quem timore po-
puli capere non audebant dicitur et ab-
euntes pharisei. In isto euange-
lio ponuntur ex parte phariseorum et
discipulorum. primo fuit ma-
licia in consulendo. cum dicitur. Ab-
euntes pharisei consilium inierunt. Illi autem
consiliatores fuerunt pharisei et he-
rodiani. pharisei enim erant christo in-
uidi. Mat. xvij. Sciebat enim quod per in-
uidiam tradidissent eum. Herodiani
erant avari et exactores multas fe-
cerunt. Vtriusque autem erant christo in-
imici. Inuidus enim intendit de nigra
fama. avarus rapere rem temporalem
inimicus opprimere personam. Con-
tra christum consilium inierunt pharisei qui
fuerunt christo inuidi ut famam eius deni-
grarent. Si enim tradidisset quod fuit
esset solvendum ipsum apud populum
famassent. Inierunt etiam consilium
herodiani avari ut si tradidisset quod de-
beret fuit dari tunc maiorem
occasionem habuissent maiores fa-
ciendi exactores. Inierunt etiam con-
siliium tam isti quam illi qui erant christo in-
imici ut si tradidisset quod non licet dari
eum caperent et occiderent. quia sic dicit
Crisostomus. multi propter istos sermones
a romanis occisi erant. Ecce quales con-
siliium et quales consiliarii. scilicet pharisei et
iudei. qui christum volebant infama-
re. herodiani avari qui populum vole-
bant exspoliare. et vtriusque inimici
qui volebant christum occidere. Job. v
dicitur quod deus consilium pravorum dissipat

Criso. sup hunc locū. Ois colon⁹
 cuius terrā possidet: illius auxili⁹
 opus hz. Colon⁹ dei auxiliū dya
 boli nō req̄rit. colon⁹ dyaboli aux
 iliū dei nō req̄rit. a si aliqñ querit
 nō inuenit. Vidisti euntē ad fur
 tum: deū orare vt p̄speretur in fur
 to: aut quī ad fornicandū vadit:
 nun qd nō si crucē facit in fronte
 vt non op̄prehendat in facto: q̄ tñ
 iō nō adiuuat. sed citius capit: qz
 nescit iusticia dei. p̄o ciniuz dare
 criminibz. Scd̄ fuit i eis fraudu
 lētia i laudādo: cū dicūt Mḡ sc̄
 qz verax rē. Cris. Mḡm vocāt vt
 quasi honorent: c̄ misterium sui
 cōrdis apiat. Dec. n. est ypocrita
 rum prima pōi filata laudatio.
 Quūis adulan̄do sic eū laud aue
 runt: verū tamen dixerūt. Potest
 at eē mḡ fal si tatis q̄ tuor: modis
 Primo veritati mendaciū inseren
 do. Ro. 1. Cōmutauerūt veritatē dei
 in mendaciū. Scd̄ veritatē tacēdo
 Aug. Verqz re⁹ est apud deū q̄
 veritatē occultat a q̄ mendacium
 dic̄. ille qz p̄desse nō vult: iste qz de
 siderat nocere. Tercio veritatē per
 uertendo: sic faciunt mali iudices
 q̄ amore. munere. vel timore. verita
 tem puerunt. Proū. xvij. Accipe
 re personā impij in iudicio nō est
 bonū vt declinet a veritate iudicij.
 Quarto veritatē non defendēdo: q̄
 defendēda est vsqz ad mortē. Ecclē.
 1. Vsqz ad mortē certa p̄ iusticia.
 Xps autē fuit mḡ veritatis. pri
 mo. qz purā veritatē in ore suo ha

buit. iō bene dicunt. Scim⁹. qz ve
 rax es. Non. n. aliq̄s mendacium
 dicere potuit. De. vi. Impossibile
 est deū mentiri. Scd̄ veritatē non
 tacuit. a ideo dicūt. Viā dei in ver
 tate docēs Jo. viij. Si ego veritatē
 dico vobis quāē non creditis in. S
 Tercio veritatez iusticie nec amo
 re. nec timore. nec munere per mu
 tabit in iudicio. ideo dicūt Non ē
 tibi cura de aliquo. Job. xxij. Nū
 quid timens arguet te a viciet te
 cū in iudicō. Proū. vij. Nō recipi
 et p̄ redēptione munera plurima
 Quarto veritatē defendet. iō dicūt
 Nō accipis personā hoim. Defen
 dit. n. ipsam vsqz ad iniuriarū ir
 rogationē. qz verbis iniuriosis fu
 it lacessitus vsqz ad exspoliatōez
 qz vestibus denudatus vsqz ad v
 berum perpeffionem. qz ad columi
 naz fuit flagellatus vsqz ad mor
 tem. qz morte turpissima fuit con
 demnatus. Tercio fuit in ipsis
 verfucia in interrogando: quādo
 dixerunt. Licz censum cesari dare
 an non. Cogitauerunt enim. aut
 respōdebit pro nobis. aut pro ce
 sare. aut omnino tacebit. Si tūde
 at pro nobis. qz non detem⁹ sol
 uere: tunc incurret cesaris indig
 nationem. Si respōdebit pro ce
 sare qz detemus soluiere: tunc incur
 ret populi furorem. Si omnino ta
 cebit: tunc ipsum resp̄hendem⁹ qz
 veritatem timet dicere propter ti
 morem humanuz. In xpo vero ta
 notantur. Primo qz ostia eorum

2a ym

preco gnouit. Vnde dicitur. Cog
nita at ihs nequicia eoz dixit ac
ideo eos ypocritas appellauit. qz
simulato sermone nequicia suaz
abscondebat. Sunt at quida qui
abscondunt se sb simulato amo
re fingentes se amare celestia cum
diligat terrena. Ps. Posuerunt in
celu os suum. Alij sub simulato ti
more fingentes se timere deu: cu po
tius timeant mundu. cu en dicat
ma. x. Noli timere eos qui occi. ac
Alij sunt sb simulato sermone hñ
tes mel in ore sed venenu in corde
Ps. Molliti sunt sermones eoz sup
oleu. Alij sub simulata ouersatio
ne fingentes se habere ouersatio
ne ouina: cu heant mentem lupina
Ma. viij. Veniunt ad vos in vesti
mentis ouiu: intrinsecus at sunt
lupi rapaces. Omnes talium cogi
taciones a intentiones diuina sapi
entia preco gnoscit. Vnde ppheta
Si ascendero in celu. v. finxero me a
mare celestia. tu illic es. v. cor meum
vides si descendero i infernu. v. si fin
xero me timere iudiciu tuum: ad
es v. intencem me a vides. Si sum
psero pennas meas diluculo ac. v.
finxero me hie celestes fmones
reitatem aliquam pretendentes. illic ma
nus tua deducet me. a falsitatem
mea ondet. Rursus. si hitauero in
extremis maris ac. Mare est mu
dus. in eoz medio ouersant hoies
mundani. Sa autem viri hitant in
extremis maris. qz in mundo ou
sant ad necessitatem: no ad supflui

tate. Si g finxero me hie ouersa
tionem celestem: dextera tua tenebit
me a falsitate mea cunctis in iudi
cio demerabit. Secdo qz xps eorum
laudes respuit. a ideo eos repr he
dit. d. Quid me temptatis ypocrite
Non eis vidit ad eoz verba blan
da: sed ad eoz corda praua. Cri.
Pharisei blandiebat vt pderet
sed ihs confundebat vt saluaret. q
auatior est de iratus q ho ppici
In hoc at qz xpus eoz laudes res
puit: dat intelligere q nullus debz
velle laudari qz respiciendo ad vi
tam sua preteritam inuenit semel
ta dimisisse. de quibz coram deo dz
erubescere. Ro. vi. Quem g fructu
habuistis tunc in quibz nunc eru
bescitis. Si respicit ad pntem: in
uenit se esse in loco exilij. de quo
multu debet dolere. Ps. Heu m qz
incolatus me? plongatus est. Si
respicit ad futura: inueniet sup
se magna dei iudicia de quibz ml
tu debet timere. Ps. A iudicijs em
tuis timui. Quo g quis in haevi
ta laudari velit: qui hz cam tanti
pudoris. doloris a timoris. Sancti
igitur secure laudari possunt. qui
a nec de preterito hnt vnde pnt e
rubescere: a; sunt in plena felicita
te. nec de presenti vnde possunt do
lere cum sint in omnimoda iocun
ditate. nec de futuro vnde debeant
timere: cum sint in eterna securita
te. Tercio xps eoz interrogaom
sine alicuius preiudicio vidit. d.
Reddite que sunt cesaris cesari ac

Ex hoc enim saluat iura impij a iu-
 ra dei tñ multa erant q̄ xpm ad
 cōtra ducebāt. Si ei attendisset
 q̄ cesar eāt alienigena a iudei do-
 mestici: non dixisset q̄ cesari sol-
 uerent aliqd̄ Rursum si attendisset
 q̄ p̄ talem solutionē paupes gra-
 uabatur: si nō dixisset q̄ solue-
 ret. Itē si attendisset q̄ ex solutiōe
 taliū tributoꝝ ppl̄s poterit retra-
 hi a solutionibꝫ decimarꝫ a obla-
 tionū dei: nō dixisset etiā ut solue-
 rent. Si etiā attendisset potentia
 cesaris a tyrannorū: nō dixisset q̄
 deo decimas soluere: cū ipsi gen-
 tiles in deū israelitis nō crederent.
 Sed noluit xps̄ alicui facere preiū-
 diciū. nec p̄pter amorē p̄tatum: nec
 fauorē pauperꝫ nec sub p̄textu di-
 uini cultus nec p̄pter timorē alicꝫ
 tyranni: dās nobis exemplū ut si-
 milit̄ faciamus.

Sermo secundus:

HBeantes pharisei cōsiliū
 inierūt q̄ Scrite a pha-
 risei sepe conati sunt cape-
 re ihm̄ in aliquo suo ope: sed nō
 potuerunt. q̄ oia opera eiꝫ erant
 sc̄ssima. Deinde conati sunt eū ca-
 pe in aliq̄ verbo sue doctrine: sed
 nō potuerunt. q̄ doctrina eiꝫ erat
 verissima: iteo mō cōsiliū fecerunt
 ut caperent eū in sermone ignorā-
 ter. plato vnde reprehendere possent
 eū: sed nō potuerunt. q̄ ip̄e est dei
 v̄tus a sapia. Serpens enim moꝝ si

deuoratit spentes magoꝝ Exo. v
 ij. q̄ sapia deuincit astucia mun-
 di. In p̄nti ḡ euange. circa quatu-
 or docemur. Primo ut lingua cul-
 todiamꝫ in hoc q̄ d̄. volue rūt ca-
 pere ihm̄ in sermone. Si enim in sermo-
 ne capere volebāt illū qui est sapi-
 entia: timens est ne nos in lingua
 aliquā offendat. q̄ sicut d̄. Ia. iij.
 Si quis in verbo nō offendit h̄ per-
 fectꝫ est vir. Qui ḡ nescit discrete
 loqui: saltē studeat sapientē tace-
 re. Job. xij. Vinā tacere t̄s a pu-
 tate mimi cē sapientes. Sen. Taciturnitas
 hōi stulto pro sapia est. Cauendū est
 ḡ cuiuslibet a multiloquio q̄ dupli-
 ca de eā. Primo q̄ ē occasio culpe. Pro-
 u. x. In multiloquio non d̄erit p̄d̄m̄.
 Zenocrates p̄hs cū inter multos p̄hs
 faceret interrogatus cur hoc faceret
 rūt. q̄ aliqui me eē locuti p̄mituit. ta-
 cuisse aut̄ nunq̄. Secundo q̄ est
 signum stulticie. Eccl. x. Stultus
 verba multiplicat. Solon p̄hs
 cum alijs loquentibus taceret: in-
 terrogatus vtrum taceret p̄pter in-
 opiam verborum. an q̄ stultus es-
 set: respondit. Nullus stultus ta-
 cere potest. Tercia cā est displicē-
 tia. Eccl. xx. Est tacens qui inueni-
 tur sapiens. a est odibilis qui p̄-
 car est ad loquendum. Zenocra-
 tes cuiusdam verboso ait. Si meis
 auribus te audires: taceres. Quā-
 ta vero causa est contra ordinati-
 onem ipsius nature. Natura enim
 immo auctore nature ordinauit v̄t

disio sermōis i. x. v.

*A multiloquio cō-
 cauendū p̄ x. v.*

Homo unum os & duas aures ha-
bet ad inveniendū q̄d bz multa au-
dire. **Ysa. 1.** Sit ois hō velox ad au-
diendū. tardus autē ad loquendū
Zenocrates cui dā multa loquē-
ti ait. Os unum & aures duas ad
audiendū a nā recepimus Quasi
diceret. Pauca dēmus dicere. ml-
ta audire **Secūdo** docemur vt ad-
ulatores vitem? in hoc q̄ xp̄s ad-
ulatores suos tam dure reprehen-
dit. & eos nō laudatores sed tem-
ptatores vocabat. d. **Quid me tēp-**
tatis p̄pocrit. Sic eī d̄t **Aug.** sup
ps̄. Duo sunt ḡna p̄secutorū. s. lin-
gua adulantū & manus p̄sequē-
tium seu vituperantiū. Et plus per-
sequit̄ lingua adulatorū q̄ manū
p̄secutorū. Dnt̄ ḡ adulatores rōe
quaduplici vitari. **Primo** q̄ sūt
aucipes aīas capientes. **Proū. 1.**
12. Hō qui fictis blandisq̄ sermo-
nib⁹ amico loq̄tur: re the exp̄dit
gressibus eius Sed dēmus eē cau-
ti vt fallacias tales p̄ndamus.
Proū. 4. Frustra iacit̄ re the ante
oculos pennatorū. Vn d̄ quidā
p̄hs nepos p̄lonis cui dā adula-
ti dixit. Desine furari: m̄hd p̄ficis
cū te intelligā. **Secundo** sunt sicut
sirene dulces aīas in peccatis dor-
mire facientes. **Ysa. xiiij.** Sirene
in delubris voluptatis. sirene sūt
p̄sces maris hñtes sp̄z mulieris
q̄ ita dulcē cantat q̄ nautas ob-
dormire faciunt. & sic naufragiū
patiunt̄. Sapientes nautae aures
claudunt & sic euadunt. Sirenes

iste adulatores sunt qui p̄dōres
in peccatis dormire faciunt. **Ysa.**
iiij. Popule meus qui te beatū di-
cunt: ipsi te decipiunt. Sed debēt
claudere sibi aures sp̄imis & repre-
henfi omib⁹ duris. **Eccle. xvij.** Se-
pi aures tuas sp̄imis & duris tēp-
hensionibus. noli audire linguā
neq̄ **Yhero.** Vos ad p̄uam festi-
nantes: furda domus aure sirena-
rum cantus mortiferos p̄transite
Secundo sunt sicut scorpiones et
apes. Scorpio enim facie blandi-
tur: sed cauda pungit. Apis mel
portat in ore: sed pungit a posteri-
ori parte. Tales sunt qui hōines
in facie laudant. & in absentia vi-
tupera nt. ite tales scorpiones &
serpētes sunt expellendi. **Yheroni-**
mus in epistola ad m̄rem a filiā
Quis vnq̄ iuxta viperā somnum
capit Qui si non p̄cutiat certe sol-
licitat. Securius est perire nō pos-
se: q̄ iuxta periculum non p̄isse.
Seneca. Habet suum venenū blā-
da adulatio. **Quarto** sunt fricato-
res. Fricant enim sermōnib⁹ blā-
dis: quem nō possunt vincere mi-
nis. sicut ponit exemplū **Criso.** in
thaurō: quē si non poterit quis
viribus mitigare: fricat manib⁹
eius ceruicem & sic eū apprehēdit.
Sed nō debz aliquis sustinere vt
quis eū fricat vel oleo adulatōnis
impinguet. **Ps̄.** Corripiet me in
stus in m̄ia & increpabit me. ole-
um autem peccatoris non impin-
guet caput meum. Sicut augm̄

Adulatores sūt
vitiosos p̄pocrit.

dicatur Provi. xvij. Meliora sunt
 vulnera diligentis q̄ fraudulen
 ta oscula odientis. Tercio instrum
 unt vt dei imaginē per supscrip
 tionē in nobis custodia p̄ eo q̄
 dicitur. Cuius est imago hęc a supscri
 ptio. Hęc tā ponunt esse in hōie
 mōeta. imago a supscriptio. Mo
 neta hōqua emitur regnū celeste
 sunt elie. orōes a ieiunia aē. Mōe
 ta qua emitur supplicū infernale
 sunt opera tenebray. De hac du
 plici moneta dicit gal. vij. Qui semi
 nat in carne: de carne metet corru
 ptionē. qui seiat in spū de spiritu
 metet vitam eternā. Ista duplex
 moneta cū aīa sp̄ ibit. Apo. xiiij.
 Opa illoꝝ sequūt illos. Imago
 autē tplex est. Vna interior a deo
 impressa fm q̄ aīa facta est ad ē
 mitatis imaginē fm tres potētias
 s. memoriā. intelligentiā a volun
 tatē: vt. s. memoria sit camera pa
 ts in qua ihibet p̄ otinūā recoꝝda
 cōem. intelligentia camera filij in
 q̄ ihibet p̄ vere fidei cognitionē
 voluntas camera spūs scī in qua
 ihibet p̄ suū amorē. a ideo ista
 imago in hōie est honoranda
 Eccle. x. In mansuetudine serua a
 nimā tuā a da illi honorē fm meri
 tum suū. Secda imago est interior
 inducta. P̄s ffacies p̄ dōꝝ sūtis.
 Boeci de oso. Qui virtute deserta
 hō esse desinit: auz ad odicōem di
 uinā transire nō possit. vertetur in
 beluā. Supbus em̄ hō faciem h̄z
 leoninā. luxuriosus facie porcina

gulosus v: sinā. auarus serpētinā
 q̄ sp̄ terrā comedit. Raptor faci
 em lupinā. detractor faciē caminā
 Tercia est imago exterior: s̄ trans
 formata. sic p̄ in mulieribus va
 nis: que per varios colores facies
 suas transformant. Dic ergo de
 Cuius est hęc imago. Rūdebit Tu
 a dñe. Et dñs ad eam. Mentiris.
 q̄ mea nō est. Ego feci tibi pelle
 brunam a tu habes albam. feci ti
 bi albam a tu habes rubicundā.
 feci grossiorem a tu habes subtilē
 feci tibi caput planū a tu habes
 cōnutum. feci tibi capillos nigros
 a tu habes flauos. feci tibi super
 cilia depressa a tu habes eleuata.
 a ideo dic illi a sibi similibus illud
 quod dictum fuit quinq̄ virgini
 bus fatuis. Ma. xv. Amen amen
 dico vobis nescio vos. Ihero. Qua
 fiducia tollis vultus ad sidera q̄s
 conditor nō cognoscit. Supscri
 ptio est illa de qua dicitur dan.
 v. Mane thetel phares vnumcā
 uit. appendit a diuisit. d̄z quilibz
 peccata sua numerare: vt sciat q̄t
 sunt. ponderare: vt sciat q̄ graui
 a sunt. a diuidere: id est per confes
 sionem a se remouere. In malis
 autem dyabolus hanc scripturā
 falsificat apponendo non ad quā
 libet dictionem. d. nō appendas.
 nō numeres. nō diuidas. Quar
 to docemur vt mundo a deo q̄ sua
 sunt reddamus pro eo q̄ dicit. Red
 dite que sunt cesaris cesari. De
 bemus enim mundo reddere suos

Moneta
 Imago

Supscripsio

honores: eos despiciendo: suas delicias eas abhorrendo: et suas diuitias eas contemnendo. De hijs tribus dicitur *heb. xi.* fide moyses gradus effectus negauit se esse filium filie pharaonis. quo ad contemptum honorum: magis eligens affligi cum populo dei et hoc quo ad contemptum deliciarum: maiores diuitias estimans thesauro egiptiorum improperius christi quo ad contemptum diuitiarum. Deo autem demus reddere secundum *Ihero.* decimas et oblationes. Solutio autem decimarum iure fiet eo quod naturalis ratio dicat ut necessaria ministremus eis: qui nobis spiritualia subministrant. *Mal. i. iij.* Inferte omnes decimas in horreum meum ut sit cibus in domo mea. Et dato quod ibi sit cibus adhuc tamen debet inferri propter pauperes quibus tenent de tali puidere. Partim est ab ecclesie institutione que ordinauit quod sic in veteri lege: sic et in noua decime persoluantur. Et quod decimarum solutio partim est a iure naturali: et partim a dei auctoritate: et partim ab ecclesie institutione. *ideo dicit Augustinus.* Decime ex debito requiruntur et que eas dare noluerit: alienas inuadit. Secundo dicitur deo dari primicie: et de precipuis seu cibis terre. Iste tamen primicie solui dicitur secundum consuetudinem patrie et indigentiam ministrorum ecclesie. Tercio dari debent deo oblationes. Et quous oblationes sunt voluntarie tamen in duobus casibus necessario sunt soluende. Primo propter necessitatem: quoniam scilicet ministri ecclesie non habent unde sustentarentur

Secundo propter approbatam consuetudinem. scilicet quoniam presbiteris consueuerunt certis festiuitatibus oblationes fieri si illas uellet subtrahere: possent cogi ad laudabiles consuetudines obseruandas.

Sequitur sermo tertius eiusdem.

Reddate igitur que sunt cesaris cesari. et que sunt dei deo. *Ro. xij.* Reddate omnibus debitum. Cui tributum tributum. cui uexillum uexillum. cui timorem timorem. Et que sunt dei deo. Nam cesari demus reddere tributum et uexillum. deo autem timorem et honorem. Principi ergo terreno demus reddere tributum maxime quoniam uidemus ipsum rempublicam strenue gubernare. Est ei ad instar capitis et ceteri ad instar membrorum. *Ubi* *plutaricus* quidam philosophus institutus per epistolam *Trayanum.* Princeps capitis obtinet locum unum tamen subiectum deo. Cordis locum senatus tenet a quo bonorum et malorum incipit: oculorum et aurium et lingue officia sibi uendicant iudices et presides provinciarum. Officiales uero et milites manibus coaptantur. Qui uero spiritus assistunt principi: lateribus assimilantur. Pedibus autem solo adhaerentibus agricolis adaptantur. Quia igitur princeps locum capitis tenet: totum corpus et uniuersum populum sibi subiectum utiliter regere debet. *Ue* autem bene et utiliter regat: quoniam hinc debet. Primo ei debet

populo se omnem et amabilem
 exhibere. Eccle. xxv. R. coram te po
 suecunt. noli extolli: sed esto inter
 illos qui sicut unus ex illis. Unde dicitur in
 politica. quod in hunc cesar nunquam dixit
 militibus suis. ite sed venite. Dice
 bat ei quod participatus cum duce labor
 videtur militibus minor. et dux qui non
 laborat: non militibus carus est si
 nescit amare. Unde a seculo. Non est
 opus regis altas ostendere domos:
 nec muris. nec turribus se sepere. In
 expugnabile ei munimentum est
 amor civium. Secunda rempublicam
 debet zelare. quod quia pro iis debet ante
 ponere. Unde dicitur in laude Au
 gusti cesaris. Ex quo cesarem ubi
 terrarum se demeruit fidei more: qui
 cursum suos se explicat nunquam li
 cebat sibi subsistere: nec quicquam
 facere. Omnia vigilia domos illius
 fensit. omnia oculum illius labor. omnia
 delicia illius industria. omnia va
 catio illius occupatio. Item quod rempub
 licam debet zelare quod pro ea salvanda
 morti se debet exponere. Unde refert
 valetius quod cum codrus atheniensi
 um rex ab hostibus videretur: acce
 pit ab apolline visum quod exercitus
 suus victoriam obtineret: si ab hos
 tibus suis se occidi permetteret. Quod
 visum cum a hostibus innotuisset:
 preceperunt ne quis eum occideret.
 vel tangeret. tunc ille mutato hi
 tu ad hostes processit et ibi quendam
 militem falce percussit. qui percussus:
 mox in eum irruit et occidit. Cogni
 to vero corpore codri continuo hostes

oraculi memores terram fugerunt.
 Infantum etiam debet rempublicam zela
 re quod nec filius patri debet parere si vi
 det contra rempublicam aliquid age
 re. Unde tullius in libro de officiis inquit
 rit. si pater patriam vult destruere: si fi
 lius debet silere. Et videtur quod filius de
 bet rogare patrem ut desistat. si non
 vult preces audire: debet minas ad
 dere quod ipsum populo publicabit. si
 non preces aut minas vult recipere:
 debet salutem patrie patri antepo
 nere. Tercio leges quas obdit debet
 servare. Unde refert valetius quod dum
 calpurnius princeps legem statuisset
 quod quicumque thorum alterius viola
 ret: ambo oculos perderet. et cum fili
 us eius in adulterio deprehensus
 fuisset: pater legem observare volebat.
 nichilominus filio condolebat: sed
 invenit remedium pro quo legem sua
 vit et filio visum reliquit. Nam unum
 oculum sibi. et filio alium erui fecit.
 Quarto contra hostes debet victorio
 sus existere. dicitur enim in politica. quod tria
 fecerunt romanos victoriosos. scilicet
 fides. scientia et exercitatio. Serva
 bant enim fidem illibatam omnibus.
 Unde cum quidam ab hanibale cap
 tus fuisset et promissus venire romam
 et iurasset se rediturum. ulterius re
 dire nollet: senatus eum comprehen
 dere fecit et ad carcerem hanibalem
 destinari. Verebantur enim roma
 ni magna maturitate et sapientia
 Unde romulus centum de populo
 seniores elegit: quos etiam sena
 tores appellavit. quorum scilicet

241.007
Confilio respública regēbat. Nā
vt dī in libro eligēdoꝝ. Iuuenes
nemo eligit duces eo q nō sūt
eē prudētes. Dabebant a romani
exercitium preliandi a ideo pluri
mū docti erat. Nā dī Ecclē. xxxiii.
Vir in multis expertus cogitabit
multa. a qui multa didicit enāra
bit intellcā. Qui nō est expertus re
cognoscit pauca. Judith. ix. Deē
liquit dñs gentes: vt erudiet in
ris israhēlem vt postea docerent fi
lios eoz certare cū hostibꝰ. a ha
berent osuetudinē preliandi. Qñ
to instū a honestū sp vtili debet p
ponere sup hoc plura exēpla po
ni pnt. Vnum est qd narrat va
lerius a ambro. in li. de offi. q cuꝰ
macedones cō Aethiēnses clas
sem magnā direxissent venit quī
dā de exercitu ad eos: d. q si dan
tulo d assem adirent: totam incē
dere possent: sed isti nullatenꝰ acq
escere volebant dicētes. Hꝰ victori
a a siviliter: tamen nō esset ho
neste acquisita. Ambro. Maluerit
minus posse honeste: q̄ plus tur
piter. Aliud exemplū narrat Au
gꝰ. in li. de ci. dei. q cū mācus regu
lus captiuus a carthaginēsbꝰ de
tineretur. a romani multos a car
thaginēsbꝰ iuuenes detinerent.
missus est didus regulus romaꝰ
pro omutatione fiēda iurās q
rediret si omutatio fieri nō possꝰ.
Qui cū romā venisset supra didaꝰ
omutationē dissuadēs fieri: eo q
ipse senex esset a parū vincere pos

set. Illi autē iuuenes a multa pre
lia mouere possent Et cū rogaret
vt saltem ipse remaneret nullate
nus acq̄ruit. Rediēs autē crudeli
morte interijt. Tercū exemplū
legit in historiis romanoꝝ a retu
lit Ambro. in li. de offi. q cū medi
cus piri regis ad fabriciū duceꝰ
romanoꝝ venisset asserens q piri
ro medicinā intorcatam daret a
sic rege mortuo ipse victoriā obti
neret: iussit eū fabricius ligari. a
ad dñm suum mitti. Et subdit am
bro. Reuera preclaz vt qui virtu
tis certamē suscepat: mollet frau
de vincere Tunc pirtus dixisse fer
tur. Iste est fabricius q̄ difficilꝰ
a legalitate: q̄ sol a suo cursu ve
ti possꝰ. a sic cum eo ad libitū o po
fuit. Viso qd demus reddere terre
no principi: videamꝰ nunc quid
demus reddere principi dō. Super
hoc sunt tres opimiones Quidaz
enim dixerunt q̄ sufficit deo dare
obsequium personale quod con
sistit in genuflectione. Alij dixerūt
q non sufficit deo dare obsequiū
personale a reale: nisi demus sibi
obsequium spirituale vt scilz nos
vel aliquem nostrum ad cultum
dei perpetuo depuremus Vnde q̄
dam bonus homo venit ad miche
am prophetam a super hñs omni
bus opposicōmbus interrogauit
ipsum. vt habetur Michæ. vi. Et
primo interrogat. si sufficit dare
deo multas genuflectiones dicēs
Quid digne offerā deo. Curualo

No.

Alj q̄ p̄ph
et dō. dō
obsequi
reale vt
line

genua deo excelso. Et propheta nichil rēdit. Deinde interrogat si sufficit dō multas elias facere. d. Nunquid offerā deo holocausta pinguiū a vitulos anniculosq; ppheta nichil rēdit. Deinde interrogat si sufficit ad ppetuū dei cultū filiū suū primogenitū; in religione ponere. d. Nunquid dabo primogenitū pro scelere meo fructū ventris mei pro peccō anime. Et tunc ppheta ad ista tria retrograde rēdit sibi. d. Indicabo tibi o hō quid sit bonū a quid requirit a te deus. Itaq; facere iudiciū. diligere miam. et sollicitate ambulare cū deo tuo. Dic g. Itaq; facere iudiciū. Ac si dicat ppheta Interrogasti an sufficit tibi ad salutē filiū ponere in religione. Et ego dico tibi q nō nisi iudiciū facias de teipō vt si caro tua delicata in peccatis tuis sit iudicē a affligatur in pnie lamentis. nō em esset iustū q tu peccā faceres a filius tuus peccatēt. Et ideo op; vt carne; tuā iudices: si nō vis a dyabolo iudicari. Choz. xi. Si nosm; ipsos iudicarem; a accusare; nō vtiq; a dño iudicarem;. Deinde rēdit ad aliā questionē. d. Diligere miam. Ac si dicat. Interrogasti si tibi sufficit multas elias facere: iō dico tibi q nō: nisi eas prius tibi facias a aie tue miam impendas. Ecclē. xxxij. Miserere anime tue placens deo aē. Eiusdem xi. Benefac aie tue m seicors nō em est oueniens vt alteri sit pi;

a sibi ipi; q sic d: in ps Qui diligit iniquitatē odit aiam suā. Deinde rēdit ad aliā qstionem. d. a sollicitate ambulare cū deo tuo. Ac si dicat. Interrogasti an tibi sufficit multas genuflectōes facere. a ego dico tibi q nō nisi per opa bō studeas sollicitus esse. Ille at sollicitus cū deo ambulat qui in sua iuuentute deo seruire incipit. vel qui opa bona feruenter facit. qui de contingētib; nichil omittit. Ad tū. ij. Sollicite curā teipū pbabilem exhibere deo opariū inconfusibile recte tractantē verbū veritatis. Sunt quidā qui pigre a in senectute seipōs curant. ideo dēt sollicitate cura teipm. Alij sunt q; confusibiliter a negligēter opant. iō sōdit. opariū inconfusibile. Alij sūt qui reā quidē dicūt a faciunt: sed nō recte. q; circūstātiā obmittūt iō dēt recte tractantē m aē.

Dominicā. xliij.

Sermo primus

Doquente Ihu ad turbas. ecce pnceps vn; accessit a adrauit aē. **M**ax. Corp; serui dei v; in quaduplici statu. s. qñ ē sanū; infirmū; vel mortuū; vel resuscitatū. Valet em sanū. q; aia mediantē corpore mlta acqrit q sine corpore acqtere nō v;. s. ieiunare. pēginari. martiriū sustinē. V; etiā